

Sygnatura akt VI W 2255/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014 roku

sprawy przeciwko J. R. synowi S. i J. z domu C.

urodzonego (...) w miejscowości S.

obwinionego o to, że

w dniu 22 marca 2013 r. o godz. 15.45 we W. na ul. (...) w hipermarkecie T. dokonał kradzieży artykułów spożywczych, artykułów przemysłowych oraz alkoholu na łączną kwotę 158, 16 złotych czym działał na szkodę T. Polska Sp.zo.o.

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinionego **J. R.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje iż w chwili jego popełnienia miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 kw w zw. z art. 17 § 2 kw i na podstawie art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia mu kary;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. S. kwotę 302,40 złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2013 roku J. R. udał się do hipermarketu T., mieszczącego się przy ulicy (...) we W..

Będąc na terenie stoisk samoobsługowych, wziął ze sobą alkohol oraz produkty spożywcze i przemysłowe. Następnie przeszedł linię kas, nie uiszczając zapłaty za zabrane przez siebie rzeczy.. W momencie, kiedy udawał się w kierunku wyjścia z hipermarketu, został zatrzymany przez ochronę.

Odmówił zapłacenia za towar, który posiadał przy sobie i zaczął się awanturować. Ochrona wezwała wówczas funkcjonariuszy Policji.

dowód:

zeznania J. D. k.75 akt;

notatka urzędowa k.3 akt;

notatka z ujęcia osoby k 4 akt.

J. R. nie był karany sądownie. T. criminis miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swym postępowaniem.

dowód:

dane o karalności k.8 akt;

opinia sądowo-psychiatryczna.

J. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach przyznał, że minął znajdujące się w T. kasy bez uiszczenia opłaty za pobrany towar. Podniósł, że posiadał pieniądze, aby za artykuły te zapłacić, na terenie marketu zaś się zgubił.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego i ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach J. D.. Świadek obserwował zachowanie obwinionego i dokonał jego zatrzymania w momencie, gdy J. R. bez uiszczenia zapłaty za artykuły zabrane ze stoisk samoobsługowych, zaczął opuszczać teren hipermarketu. Fakt posiadania przez obwinionego pieniędzy, które umożliwiłyby mu dokonanie zapłaty, jest bez znaczenia, skoro nie chciał tego uczynić. Odmówił nawet uiszczenia należności, gdy pracownik ochrony zaproponował mu, przed wezwaniem Policji, jej uregulowanie. Jednoznacznie wskazuje to na fakt, że obwiniony pieniądze, które miał przy sobie, nie zamierzał wydać. I to nawet wówczas, gdy alternatywą dla takiego zachowania, było wezwanie Policji.

J. D. jest osoba obcą wobec obwinionego, nie spokrewnioną z nim, nie powiązaną węzłami towarzyskimi. Pełnił służbę i należycie wykonując swoje obowiązki interweniował, gdy stwierdził fakt popełnienia przez obwinionego wykroczenia. Nie było innej przyczyny jego działania, lecz stanowiło ją wyłącznie zaobserwowane naruszenie przepisów prawa. Stanowczo zeznał na czym ono polegało i jak zachowywał się obwiniony. Następnie wezwał funkcjonariuszy policji. Zeznania tego świadka stanowią obiektywną relację zaobserwowanego przebiegu wydarzeń. Zostały również udokumentowane w notatkach urzędowej i z ujęcia osoby, sporządzonych bezpośrednio po zdarzeniu przez funkcjonariuszy policji. Z tych względów są dla Sądu wiarygodne i stanowiły podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

J. R. zachowaniem swoim wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 119§1 kw. Będąc w hipermarkecie T., dokonał bowiem zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci alkoholu oraz artykułów spożywczych i przemysłowych o łącznej wartości 158,16 złotych.

Wobec działania obwinionego w warunkach ograniczonej poczytalności, zasadne było powołanie w kwalifikacji prawnej czynu art. 17§2 kw.

Okoliczność ta zdeterminowała również treść orzeczenia Sądu. Miała bowiem wpływ na ocenę stopnia zawinienia obwinionego. U obwinionego stwierdzono niski poziom intelektualny, pogłębiany przez rozpoczynający się proces otępienny. W znaczny stopniu ograniczyło to jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Z tego względu Sąd odstąpił od wymierzenia mu kary uznając, że samo stwierdzenie jego winy stanowić będzie adekwatną reakcją na czyn jakiego się dopuścił. Spełni również swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć J. R. naganność jego zachowania wdrażając tym samym do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 624§1 k.p.k. w związku z art. 119 kpw.